

8. Nybble, Dillnäs sn, Daga hd.

Pl. 16. Pl. 4: B. 717.

Litteratur: B. 717; L. 926; VHAA månadsbl. V, 1884, s. 32, etsning efter S. Boije af Gennäs.

Runstenens plats anges i L. 926 vara Nybble tomt, nu står den rest utanför den-
samma. I VHAA:s top. ark. upplyser en skrivelse från A. V. Stjernstedt 1857, att run-
stenen under 1820-talet, då Nybble brukades av bönder, blivit inlagd i en kalkmur till
en källarsval under en spannmålsbod i byn.

Inskriften börjar utan skiljetecken och efter **raknprupr** finnes heller intet sådant, om icke en grop mitt i
slingan kan fattas som ett skadat sådant. På 32 **t** i **at** är högra bistaven svag och sammanflyter med staven.
38 **f** i **fapur** är skadat på mitten men nedre staven och översta delarna av stav och bistavar äro i behåll.
I **si[n]** saknas övre staven av **si** och **n** är alldeles borta. I **buna** har **n** genom avflagning även fått h. övre
bistaven av **h**. Namnet gen. **auluafar** är även enligt Boije fullt klart, och då övre bistaven till **f** upptill myn-
nar in i linien, kan den icke vara en långsträckt prick till **g**, varpå man kunde tänka, då den icke nedtill går
alldeles in till staven. I **biarnar** saknas övre staven av 66 **a**; Boije läser även dess **n** som **a**. I **kup** har **k**
en långsträckt fördjupning gående från övre slinglinjen, vilken ock Boije anmärkt men icke fattar såsom huggen.

Inskriften är följande:

kyla : auk : raknprupr par : raistu : stain : at : uraiþ : fapur : si[n] buna auluafar : brupur :
 5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55 60
biarnar : kup · hialbi : selu · ans
 65 70 75 80 85

I **buna** 'make' har **t** utelämnats efter **n**. Gen. **auluafar** hör till ett kvinnonamn ***auluaf**. Ett med samma
senare led bildat sådant är måhända nom. sg. **huruaf** B. 655, L. 784, D. I, 286 Hjalteberga Uppl., troligen
även kvinnonamnet nom. sg. **frukafr** D. I, 284 Forsby (B. 659 **fruka** × **kr**, L. 782 **Frukakr**), vari **k** då vore
ett stupat **u**. Båda runstenarna finnas i Simtuna sn och härröra uppenbarligen från samma ristare. Måhända
äro **huruaf** och **frukafr** systrar. Den för de tre namnen gemensamma senare leden är ej annars känd som
namnbildande. Då den uppvisar ändelsen **-r** i nom. sing. hör den till fem. io-stammar och bör hava lytt **-væfr**,
vilket måste vara en avledning av verbet 'väva' och betyda 'väverska', en mycket närliggande benämning för en
kvinna. Till denna benämning passar förleden **hur-**, som bör vara fsv. **hør** 'lin', fvn. **hørr**, varemot förlederna
fru- och **aul-** äro **Frø-** och **Al-**, det senare med v-omljud.

Översättning: Gylla och Ragntrud, de reste stenen efter Vred, sin fader, make till
Olväv, broder till Björn. Gud hjälpe hans själ!

9. Lifsinge, Dillnäs sn, Daga hd.

Pl. 16.

Litteratur: D8vo 82.

Runstenen upptäcktes 1857 av frih. A. V. Stjernstedt vid uppodling av den s. k.
Herrmanshagen mellan Nybble och Lifsinge, som lät vända dess stycken, varigenom rist-
ningen kom i dagen. Genom min försorg restes stenen på kant 1899 och stöddes med
stenar bakom. En gångväg mellan Nybble och Lifsinge leder över höjden nära stenen.